

English version below

ARMAN

(1928, Nice, FR – 2005, New York, USA)

KOŠ NA PAPÍR

50. léta 20. století, kombinovaná technika, plexi, 60 x 40 x 10 cm

Kunstmuseum Bochum

Triennale SEFO 2024 MOMENTY

Novorealista s citem pro odpad produkovaný moderní kulturou, filozofickým zázemím a dobrým vkusem.

Armand Pierre Fernandez už jako dítě projevoval talent pro malbu a kresbu, hudbu, měl cit pro sběratelství a „obecně dobrý vkus“. Po studiích na École Nationale des Arts Décoratifs v Nice odjel do Paříže, kde studoval dějiny umění na École du Louvre. Jako vášnivý čtenář hledal inspiraci v knihách, cestoval po Evropě, přátelil se s Claudem Pascalem či Yvesem Kleinem. Z počátku tíhnul k abstrakci, v roce 1959 však začal vytvářet tzv. Akumulace, shluky předmětů z různých materiálů, které následovaly tzv. Poubelles (francouzsky „koš na papír“). Pro jejich instalaci nezdědka využíval plexisklové boxy, v nichž jednotlivé předměty více či méně aranžoval. V říjnu 1960 založili Arman, Yves Klein, François Dufrêne, Raymond Hains, Martial Raysse, Daniel Spoerri, Jean Tinguely a Jacques Villeglé za účasti uměleckého kritika a filozofa Pierra Restanyho skupinu s názvem Nouveau Réalisme (Nový realismus). Později se k nim připojili Cesar, Mimmo Rotella, Niki de Saint Phalle a Christo. Cíleně přehodnocovali pojetí umění a roli umělce v rámci konzumní společnosti 20. století s tím, že tváří v tvář průmyslové revoluci znovu prosazovali humanistické ideály. Arman spolupracoval také s německým progresivním hnutím ZERO a byl velmi dobře napojen na americké umělecké prostředí, včetně Warholovy Factory.

V rámci stálé expozice SEFO je dočasně instalován objekt ze série Košů na papír. Představuje přirozenou protiváhu lokálním verzím pop artu a nové figurace, naznačuje imaginativní rozměr „odpadu“, zároveň testuje naše vlastní kreativní možnosti – a otevírá středoevropský prostor globálním aspiracím.

Co je to umění? Co umělecké dílo? Jak funguje průmyslová společnost? Co znamená pokrok? A lze přemýšlet bez papíru?

English version below

ARMAN

(1928, Nice, FR – 2005, New York, USA)

WASTEPAPER BASKET

1950s, mixed technique, plexi, 60 x 40 x 10 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

A New Realist with a flair for the garbage produced by modern culture, a philosophical background and good taste.

Even as a child, Armand Pierre Fernandez showed a talent for painting and drawing, music, a flair for collecting and 'general good taste'. After studying at the École Nationale des Arts Décoratifs in Nice, he went to Paris to study art history at the École du Louvre. An avid reader, he sought inspiration in books, travelled throughout Europe and befriended Claude Pascal and Yves Klein. At first, he gravitated towards abstraction, but in 1959 he began to create the so-called Accumulation, made up of clusters of objects made of different materials, followed by Poubelles (French for 'paper basket'). For their installation, he often used Plexiglas boxes in which he more or less arranged the individual objects. In October 1960, Arman, Yves Klein, François Dufrêne, Raymond Hains, Martial Raysse, Daniel Spoerri, Jean Tinguely and Jacques Villeglé founded a group called Nouveau Réalisme with the participation of the art critic and philosopher Pierre Restany. They were later joined by Cesar, Mimmo Rotella, Niki de Saint Phalle and Christo. They purposefully rethought the concept of art and the role of the artist within 20th century consumer society, reasserting humanist ideals in the face of the industrial revolution. Arman also collaborated with the German progressive movement ZERO and was very well connected to the American art scene, including Andy Warhol's Factory.

An object from the Paper Baskets series is temporarily installed within SEFO's permanent exhibition. It presents a natural counterbalance to local versions of Pop Art and New Figuration, suggesting the imaginative dimension of 'waste' while testing our own creative possibilities – and opening Central European space to global aspirations.

What is art? What is artwork? How does industrial society work? What does progress mean? And is it possible to think without paper?